

25. februar 2009

Hørings svar til del af regeringens udspil til Skattereform

Bemærkninger til nedsættelse af den volumenbaserede emballageafgifterne.

I bilag 2 på side 28 i regeringens beskrivelse af Forårspakke 2.0 anføres:

Den volumenbaserede emballageafgift nedsættes. Der gennemføres kompenserende afgiftsforhøjelser på øl, vin, spiritus og sodavand, sådan at forbrugerprisen i gennemsnit er uændret.

Umiddelbart uskyldigt forslag, men forslaget vil ikke desto mindre

- med et slag lukke hele flaskegenbrugsbranchen i Danmark og dermed mere end 10 virksomheder beskæftigende mellem 200-250 medarbejdere,
- med et slag lukke aftapning af vin og spiritus på flasker i Danmark og dermed få fatal betydning for den danske vinaftapningsbranche (Danske aftapper tapper årlig på mere end 40 mio. genbrugsflasker),
- med et slag skabe væsentlige problemer i relation til håndtering af glas og skår i Danmark,
- med et slag ødelægger et velfungerede og miljørigtigt genbrugssystem (flaskegenbrugsbranchen indsamler ca. 84% af det samlede glas potentiale i Danmark og opfylder derfor EU emballagekravene)
- med et slag påfører de danske kommuner betydelige ekstraomkostninger til håndtering af skår og flasker – et beløb der skønnes til minimum kr. 50 mio.

Da formålet med Forårspakke 2.0 blandt andet har været at øge beskæftigelsen og forbedre miljøet virker det selvmodsigende, at indføre ændringer, som har den modsatte effekt.

Brancheforeningen for Flaskegenbrug skal derfor henstille til

at forslaget ikke gennemføres

og alternativt

at der vedtages overgangsregler, således at ændringen tidligst får virkning i 2013, således at branchen har mulighed for at foretage de nødvendige tilpasninger.

Brancheforeningen for Flaskegenbrug har i forbindelse med tidligere forslag til ændringer af emballageafgiftslovgivning fremkommet med kommentarer til afgiftsændringer. I hovedtræk kan det konkluderes, at en halvering af den volumenbaserede emballageafgift (fra kr. 1,60 til kr. 0,80 per flaske) vil – som kort anført ovenfor - få følgende særdeles uheldige konsekvenser:

- 1) For at kunne bevare konkurrenceevnen vil flaskegenbrugsvirksomhederne være nødsaget til at reducere omkostningerne tilsvarende, hvilket ikke er muligt. Eneste mulighed er at reducere indkøbspriserne, hvilket vil betyde, at al indsamling af glas og flasker, som foregår udenfor det kommunale system, herunder bl.a. fra supermarkeder, vil ophøre, da det økonomiske incitament bortfalder. Endvidere vil indsamlingsordning til fordel for idrætsforeninger og spejdere mv. ophøre. Indsamling af glas og flasker vil herefter udelukkende være en kommunal opgave. Det kan oplyses, at godt 50% af de indsamlede glastonngage indsamles via de kommunale systemer, hvorimod resten indsamles igennem detailhandlen og restauranter mv. En øgede mængde vil dog også erfaringsmæssigt ende i dagrenovationen og naturen.
- 2) Det vil imidlertid heller ikke være muligt at gennemføre en omkostningsovervæltning til de kommunale systemer. Ved en genbrugsprocent på ca. 30 (fra det kommunale system) betyder dette en øget omkostning på ca. kr. 500 per ton glastonngage, og således en samlet årlig merudgift for kommunerne på ca. kr. 50 mio. Hertil kommer at kvaliteten af den indsamlede glastonngage vil blive forringet, hvorved antallet af flasker, som kan genanvendes, reduceres.
- 3) En øget omkostning på kr. 500 per ton vil imidlertid gøre det mere økonomisk rentabelt for kommunerne at indsamle glastonngage og afsætte denne som skår til genbrug, men dette vil imidlertid også være forbundet med betydelige problemer. Afsætningsmulighederne for skår er således p.t. meget usikre, da det eneste danske glasværk i Danmark (Ardagh Glass Holmegaard) p.t. har overskud af skår, og derfor har reduceret modtagelsen af skår fra Danmark, og der er ligeledes overkapacitet af skår i bl.a. Tyskland. P.t. er omkostninger ved afsætning af skår i udlandet dog betydeligt mindre end nævnte ekstraomkostning på kr. 500 per ton, da eksport af skår ligger på mellem kr. 300-400 per ton. Hertil skal dog bemærkes, at det ikke umiddelbart er muligt at afsætte skår indsamlet fra kommunale systemer i Danmark, da disse indeholder fremmedstoffer i form af porcelæn, plast, metal, pap mv. Man kan derfor ikke udelukke, at en vis form for bearbejdning før salg er nødvendigt. Salg til oparbejdning i Holmegaard forudsætter under alle omstændigheder, at skårene er ”rensede” for urenheder, da man ikke i Holmegaard kan frasortere porcelæn mv.

For det tilfælde, at Holmegaard ikke længere vil kunne modtage skår fra Danmark, vil Ardagh Glass uden tvivl omlægge produktionen til koncernens andre glasværker i Nordtyskland.

- 4) En nedsættelse af emballageafgiften vil derfor betyde at den nuværende flaskegenbrugsbranche vil ophøre med at eksistere, hvilket vil betyde lukning af ca. 10 virksomheder beskæftigende mellem 200-250 medarbejdere. Endvidere vil dette som nævnt få afledet betydning i forhold til Rexam Holmegaards oparbejdning af skår og glasproduktion i Danmark, som sandsynligvis vil blive flyttet til Tyskland. Endeligt vil en nedsættelse af emballageafgiften få alvorlige konsekvenser i forhold til de virksomheder som aftapper vin mv. på flasker Danmark, da rentabiliteten herfor primært skyldes, at der kan aftappes på genbrugsflasker (Næste al dansk aftappet vin og snaps er aftappet på danske genbrugsflasker p.t. svarende til ca. 40 mio. flasker/år). På grund af prisforskellen mellem nye og genbrugsflasker vil vinaftapperne ikke kunne erstatte flaskerne med nye flasker. Skattekommissionen forudsætning om, at produktionen af nye flasker i Danmark forøges er derfor forkert.
- 5) Udover de økonomiske konsekvenser af en nedsættelse af emballageafgiften – og følgende ophør med genanvendelse af vinflasker mv. - vil dette naturligvis have miljømæssige konsekvenser. Der er således forbundet betydelige miljømæssige fordele ved at genanvende f.x. glasflasker i forhold til at producere nye flasker, jf. bl.a. det for Miljøstyrelsen udarbejdede projekt vedrørende genbrug af danske vinflasker (nr. 556/2000), hvor de markeds- og miljømæssige effekter af flaskegenbrug vurderes og hvor det entydigt konkluderes, at det eksisterende danske system for indsamling af vinflasker mv. til skylning og genpåfyldning i Danmark og udlandet er en mere miljøvenlig løsning end at omsmelte alle vinflaskerne. Endvidere vil en ændring af de eksisterende indsamlingssystemer medføre, at en øget mængde glas vil ende i dagrenovationen og dermed skabe øget pres på forbrændingen af dagrenovation og kan betyde, at Danmark ikke kan leve op til EU emballagekravene. Man kan heller ikke udelukke, at større mængde glas bortkastes i naturen – et problem, der er modsætningen til udlandet, er ikke-eksisterende i Danmark i dag.

Afslutningsvis skal generelt bemærkes, at det findes særdeles uheldigt, at man på et spinkelt og udokumenteret grundlag fuldstændigt tilsidesætter miljømæssige hensyn og hensynet til en hel branche, som har været opbygget igennem mere end et halvt århundrede – specielt henses til, at der indenfor branchen har været foretaget betydelige investeringer de seneste år for at imødekomme den øgede konkurrence samt for at leve op til de øgede miljø- og arbejdsmiljømæssige krav. En lovændring ”over natten” vil uden tvivl afholde virksomheder fra i fremtiden at foretage investeringer, som bygger på offentlig regulering. Det er således under alle omstændigheder nødvendigt, at der etableres overgangsregler således, at ændringerne først for virkning om fx 3 år.

Dansk Flaskegenbrug A/S

Jeg er opmærksom på, at en endelig stillingtagen til ovennævnte bemærkninger forudsætter en vis detailkendskab til Flaskegenbrugsbranchen, og jeg stiller derfor gerne min viden om branchen til rådighed, herunder deltager jeg meget gerne i et møde, hvor ovennævnte kan uddybes nærmere og spørgsmål forsøgt besvaret. De er endvidere til en hver tid velkommen til at kontakte mig på telefonnummer 31233090 eller e-mail sds@danskflaskegenbrug.dk.

Dansk Flaskegenbrug A/S

Søren Svenningsen, direktør, advokat
Sekretær for Brancheforeningen for Flaskegenbrug